

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 68/15
Люксембург, 11 юни 2015 г.

Решение по дело C-1/14
Base Company NV и Mobistar NV/Ministerraad

Директивата за универсалната услуга не установява задължение за прилагане на социални тарифи за мобилните съобщителни услуги и/или мобилните абонаменти за интернет

По отношение обаче на абонаментите за домашен телефон и за стационарен интернет трябва да бъдат предвидени социални тарифи за определени категории потребители

Директивата за универсалната услуга¹ определя минимален набор от услуги, до които трябва да имат достъп всички крайни потребители. Тя предвижда, че държавите членки могат да изискват от определени предприятия да предоставят на потребителите тарифни варианти или пакети по-специално за да гарантират, че гражданите с ниски доходи или специфични социални потребности не са изключени от достъпа до посочените услуги. Държавите членки могат да поделят нетните разходи за задължителната универсална услуга между доставчиците на електронни съобщителни мрежи и услуги.

През 2013 г. Base Company и Mobistar — двама оператори за доставка на електронни съобщителни услуги в Белгия, подават пред Конституционния съд на Белгия жалба за отмяна на механизма за финансиране, предвиден в белгийския закон за транспониране на Директивата за универсалната услуга. Посоченият механизъм налага задължение за заплащане на вноски от операторите, чийто оборот достига или надхвърля дадени прагове, с оглед покриване на нетните разходи за предоставянето на определени ценови условия на отделни категории бенефициери. Според Base Company и Mobistar задължението за участие във финансирането на нетните разходи за предоставяне на мобилни съобщителни услуги и/или абонаменти за интернет противоречи на правото на Съюза.

Конституционният съд решава да отправи преюдициални въпроси до Съда на Европейския съюз. С тях той по същество иска да се установи дали специалните тарифи и механизмът за финансиране, предвидени в Директивата за универсалната услуга, се прилагат по отношение на мобилните съобщителни услуги и/или абонаментите за интернет.

В постановеното днес решение Съдът най-напред констатира, че Директивата за универсалната услуга изрично установява задължение за държавите членки да гарантират свързване във фиксирано местоположение към обществена съобщителна мрежа. Смисълът на обстоятелственото пояснение „във фиксирано местоположение“ обаче е обратен на този на определението „мобилен“.

Ето защо Съдът приема, че мобилните съобщителни услуги по дефиниция са изключени от предвидения в Директивата минимален набор от универсални услуги, тъй като предоставянето им не предполага достъп и свързване във фиксирано местоположение към обществена съобщителна мрежа. Освен това услугите, свързани с абонаменти за интернет, не спадат към посочения минимален набор, ако се предоставят посредством мобилни

¹ Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, глава 13, том 35, стр. 213), изменена с Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година (ОВ L 337, стр. 11).

съобщителни услуги. Те обаче спадат към него, ако предоставянето им предполага свързване към интернет във фиксирано местоположение.

Съдът напомня, че държавите членки са свободни да разглеждат мобилните съобщителни услуги, в това число и тези, свързани с абонаменти за интернет и предоставяни чрез мобилни съобщителни услуги, като допълнителни задължителни услуги по смисъла на Директивата за универсалната услуга. В такъв случай обаче те не могат да налагат механизми за финансирането им с участието на отделни предприятия.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708